

★ *Paula Noronen*

KUVITUS *Terese Bast*

SUPERMARSU

JA ELÄINTEN
VASTAISKU

TAMMI

Paula Noronen

SUPERMARSU

ja eläinten vastaisku

Teksti © Paula Noronen 2023
Kuvitus © Terese Bast 2023
Teoskokonaisuus © Tekijät ja Tammi 2023
Tammi on osa Werner Söderström Osakeyhtiötä
Painettu EU:ssa
ISBN 978-952-04-4822-6

Paula Noronen
SUPERMARSU

ja eläinten vastaisu

Kuvittanut *Terese Bast*

TAMMI
HELSINKI

HIENOJA UUTISIA!

Olin jo nukkumassa, kun ikkunaani koputettiin. Herätessäni kesken unien olen aina hetken ihan pihalla. Avasin tuuletusikkunan. Ulkona näkyi kirkkaita valoja ja kuului vaimeaa hurinaa. Ilmassa leijui vanha kunnan ruskea marsutaksi. Rakastan näitä hetkiä, kun hyppään ikkunasta ulos suoraan marsutaksiin ja pääsen tapaamaan Jättiläismarsua.

- Emilia Laitinen-Nieminen, oikein mukavaa yötä, ystävällinen marsukuski tervehti päätään kääntämättä.
- Samoin sinulle, vastasin haukotellen.

Supermarsun esihenkilö Jättiläismarsu asuu Lahden mäkimontulla ja sinne on tällä menopelillä vain kymmenen minuutin matka. Kaarsimme taivaalle.

– Mikä täällä haisee? ihmettelin ja avasin ikkunan.

– Kävin huoltoasemalla kaakaolla ja astuin pihassa koiran jätökseen, vaaleakarvainen marsukuski naurahti ja vilkaisi minua taustapeilistä.

– Ikävä tapahtuma, vastasin ja nuuhkin raikasta yöilmaa.

– Koirien pitäisi opetella kakkimaan kuten marsut, kuski puuskahti.

– Ei kai sentään, nauroin nauttien vauhdin hurmasta.

– Mutta nyt hellurei ja hellät tunteet, marsukuski sanoi, pysäytti ajopelinsä ja avasi takapenkin luukun.

– Heippa! huusin ilmasta ja näin, miten luukku meni yläpuolellani kiinni ja taksi lensi pois.

Pudotus ei pelottanut, koska tiesin putoavani Jättiläismarsun tassulle.

– Terve, Emilia, Jättiläismarsu sanoi, kun humpsahdin hänen pehmeälle kouralleen.

– Hellou, vastasin iloisena.

Jättiläismarsu katseli minua suurilla ystävällisillä silmillään.

– Minulla on sinulle hyviä uutisia, hän sanoi matalalla äänellä.

– Vaihtaako luokkamme kiusaaja Rasva-Antero koulua?

– Ei.

– Nostaako äiti kuukausirahaani?

– Ei.

– Saanko vihdoin uuden pelikonsolin? Vanha lagaa koko ajan.

– Et. Ja ole nyt jo hiljaa, Jättiläismarsu naurahti ja jatkoi:

– Olet ollut niin hyvä Supermarsu, että saat nyt erikoisluvan tehdä supervoimillasi mitä haluat, hän ilmoitti viiksikarvat väristen.

– Mitä haluan?

Olin tosi yllättynyt. Yleensä voimia sai käyttää vain muiden auttamiseen.

– Saat huomenna koulun jälkeen tehdä Supermarsun voimillasi ihan mitä mieleesi tulee. Et saa varastaa,

satuttaa ketään tai tehdä muutakaan laitonta, hän jatkoi paksu karvainen etusormi pystyssä, kuin opettaja Seija "Muurahaiskarhu" Lipsasella.

– Höh, juuri mietin, että olisi hauskaa ryöstää vaikka pankki, sanoin pettyneenä.

– Mitä!? Jättiläismarsu kiljahti.

– Joo joo! Tajuan! En ole pikkulapsi, hihkaisin.

– Hetkinen. Odota, Jättiläismarsu sanoi huolestuneena ja katsoi taivaalle.

– Mitä nyt?

– Haistan ongelmia tulevaisuudessa, hän ilmoitti ja nuuskutti ilmaa valtavan kokoisilla sieraimillaan.

– Ei, tuo haju tuli marsukuskin kengänpohjasta. Hän oli astunut koiran jätökseen, selitin.

– Tämä on jotain muuta, Jättiläismarsu sanoi pahaenteisesti.

Ukkonen jyrähti. Säikähdin säpsähtäen.

– Ei tarvitse säikähtää. Teen tällä aikani kuluksi näitä jyrähdyksiä, Jättiläismarsu naurahti ja näytti toisessa kädessään olevaa kaukosäädintä.

– Kiva. Sinulla on tuollainen hieno laite ja minulla

ikivanha pelikonsoli, sanoin.

– Älä valita. Ongelmia on tulossa, Jättiläismarsu sanoi. Samassa havahduin omasta sängystäni. Supermarsulle on siis luvassa tehtävä, mutta sitä ennen aion pitää vähän hauskaa.

HAUSKANPITOA LUVAN KANSSA

Herätyskello soi seitsemältä. Torkutin kolme kertaa. Äiti torkuttaa niin usein, että Pertti uhkasi muuttaa autoon nukkumaan. Nyt he ovat sopineet, että äiti saa torkuttaa vain kuusitoista kertaa.

Heräsin aikaisin, koska tänään minulla oli lupa tehdä Supermarsuna hauskoja juttuja! Ja aina kun on jostain innoissaan, aivot heräävät nopeammin.

– Emilia, kouluun. Oppivelvollisuus kutsuu ja laki määrää! Jos et mene, tulee poliisi hakemaan, Pertti ilmoitti keittiöstä.

– Upeaa, vastasin synkkänä, vaikka tiesin sen olevan totta.

Kalle Alander lintsasi niin paljon, että poliisit hakivat hänet kouluun ja antoivat heijastimen, jossa luki ”poliisi on ystävä”. Äiti sanoi, ettei se ole totta,

mutta jäljet Kallen ranteissa viittasivat käsirautoihin. Äiti sanoi, että se on vain atooppista ihottumaa. Kalle haluaisi Suomen suosituimmaksi tubettajaksi, mutta hänellä on vasta sata seuraajaa. Ehkä hän siksi keksii välillä juttuja.

Koulupäivä meni hitaasti, kun odotin sen loppumista.

Tuntui, että luokan kellon viisarit suorastaan valui-
vat eteenpäin, kuin jokin hidas räkävana taaperon
nenästä. Vihdoin opettaja Sakari Laaksonen sanoi
sanat, joita olin odottanut:

– Kiitos tästä päivästä, mussukat, ja nähdään huomenna.

Ryntäsin ulos niin nopeasti kuin jaloistani pääsin.

– Emilia, mennäänkö meille pelaamaan Mine-
craftia? Simo pyysi, kun avasin pyöräni lukkoa.

– Tänään en pääse. Minulla on hommia, vastasin.

– Mitä hommia? Simo ihmetteli.

– Tuota, hommia, sanoin vähän vaikeana.

En voisi kertoa Simolle, että menen kotiin ja otan
huikan marsuni juomapullosta. Sitten muutun Super-

marsuksi ja teen jotain hauskaa, kun sain Jättiläis-marsulta luvan. Simo katsoi minua pitkään ja tokaisi hymyillen:

– Ok, huomenna sitten.

Onneksi olemme Simon kanssa niin hyviä kavereita, että annamme toistemme pitää myös omia salaisuuksia.

Myöhemmin

– Läksyt tehty! huusin huoneestani, kunnes muistin, ettei meillä ollut ketään kotona. Pertti ja äiti olivat töissä. Marsu-Halonen tuijotti minua häkistään pienet nappisilmät välähdellen, ihan kuin niistä olisi patteri loppumassa. Otin ison huikan marsuni juomapullosta ja muutuin hetkessä Supermarsuksi. Hörppäämällä vähän enemmän supervoimat kestävät pidempään.

Avasin ikkunan ja lennähdin taivaalle.

Olin koulupäivän aikana miettinyt, mitä tekisin. Menisin Linnanmäen huvipuistoon! Se oli näin syksylä arkena suljettu, mutta ei Supermarsulta! En päässyt sinne viime kesänä, kun aina oli jotain muuta.

Onneksi oli sumuinen päivä, koska kohta joku saattaisi ihmetellä, kun suljetun huvipuiston laitteet käynnistyisivät. Kiidin kohti kauempana siintävää maailmanpyörää.

Perille päästyäni laskeuduin vekottimen päälle.

Aloin juosta maailmanpyörän sisällä. Tältä Marsu-Halosesta siis tuntui, kun se kipitti juoksupyörässään.

Kiihdytin niin kovaa, että vekotin alkoi savuta. Nauratti ihan

hirveästi, ja jossain

vaiheessa tassuni

herpaantuivat,

niin että tömp-

sähdin maa-

han. Minua ei

Supermarsuna

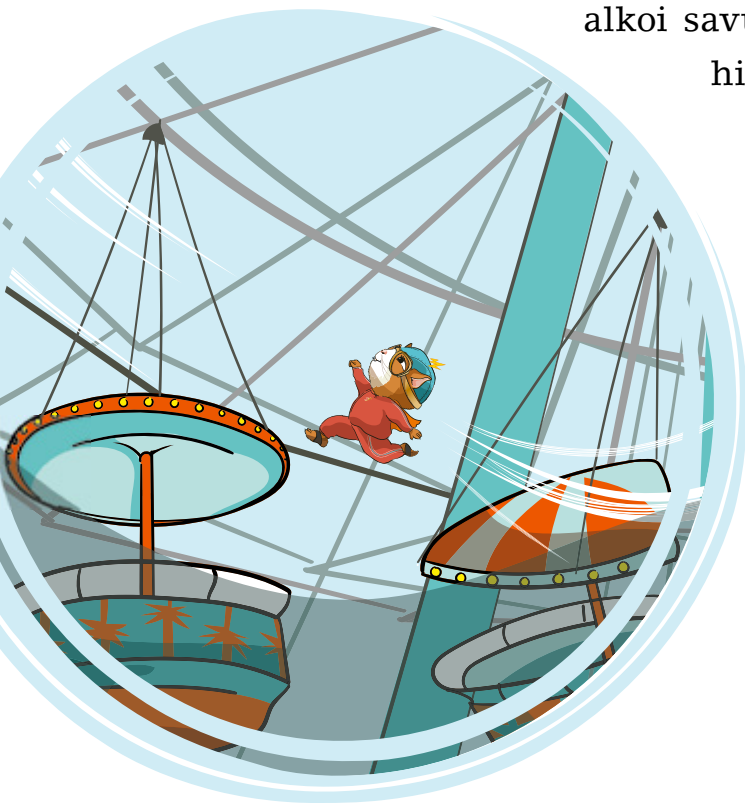
tietenkään sat-

tunut, mutta

Emiliana olisi

voinut vähän

kolahtaa.

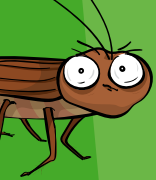
– Seuraavaksi vuoristorata! hihkaisin itsekseni.

Puusta tehty valtava rakennelma on koko Linnanmäen ylpeys. Jonot saattoivat olla niin pitkiä, että ne ulottuivat Keravalle saakka. Kalle kertoi, että joku mies oli mennyt jonoon kaksikymmentävuotiaana ja pääsi kyytiin vasta kun oli vanha pappa.

Paikallaan olevan vaunujonon vieressä tolpassa oli nappula, jossa luki Start. Painoin sitä ja hyppäsin etumaiseen vaunuun. Ajelin vuoristoradalla turkki hulmuten varmaan viisitoista kierrosta. Joka ikinen kerta kiljuin, kun tulin pahimpaan kaarteeseen. Hoipertelin pois vaunusta ja huomasin, että turkkini oli ihan pystyssä. Näytin trollipeikolta.

Karkkikauppa! huomasin ja hölkkäsin sinne karvaisilla tassuilani.

SUPERMARSU ELÄIMELLISSÄ VAUHDISSA!

Supermarsu-Emilia on hoitanut tehtävänsä erityisen hyvin ja saa Jättiläismarsulta palkinnoksi luvan tehdä supervoimillaan hauskoja juttuja. Ja niitähän Emilia tekee, huvipuistossa ja lentomatkalla Kreikkaan. Lomareissulle lähtee perheen lisäksi tuttuja koulukavereita ja opettajia, jopa koulun rehtori, joka yllättäen keikkailee turistioppaana.

Perillä Supermarsu joutuu kuitenkin tositoimiin, sillä matkatovereita alkaa kadota yksi kerrallaan. Paikalliset eläimet käyttäytyvät myös jotenkin oudosti. Hurja seikkailu vie supersankarin jäätäviin paikkoihin, joissa hyvät neuvot ovat kalliit.

9 789520 448226

www.tammi.fi ■ L84.2 ■ ISBN 978-952-04-4822-6